

# QUI ÉS L'HOME DE ROMANS 7

Dissabte 18 de novembre

**LLEGEIX PER L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA:** Romans 7

**PER MEMORITZAR:**

**"Però ara hem estat alliberats de la llei, havent mort a allò que ens tenia subjugats, a fi que servim en la nova manera de l'Esperit i no pas en la vella manera de la lletra" (Romans 7:6, SBT).**

Pocs capítols de la Bíblia han generat més controvèrsia que Romans 7. Pel que fa als temes involucrats, el *Comentario bíblico adventista* diu: "El significat dels versicles 14 al 25 va ser un dels problemes més debatuts de tota l'Epístola. Les preguntes bàsiques han girat al voltant de dos aspectes: fins a quin punt la descripció d'una lluita moral tan intensa pot ser autobiogràfica, i si va ser així, si aquests versicles es refereixen a la vida de Pau abans o després de la seva conversió. Que Pau està parlant de la seva pròpia lluita personal amb el pecat, resulta evident pel significat obvi de les seves paraules (*cf.* versicles 7-11, *CC* 15, *JT* 1:403). Però també és igualment cert que està descrivint un conflicte que en forma més o menys pronunciada és experimentat per tota ànima que s'enfronta a les demandes espirituals de la santa Llei de Déu, i les reconeix" (*CBA* 6:529, 530).

Els estudiosos de la Bíblia difereixen en quin moment Pau va tenir l'experiència de Romans 7, si va ser abans o després de la seva conversió. L'important és que la justícia de Jesús ens cobreix i que en ella som perfectes davant Déu, que promet donar-nos la victòria sobre el pecat i conformar-nos a "la imatge del seu Fill" (Romans 8:29).

## MORTS A LA LLEI

**Llegeix Romans 7:1 al 6. Quina il·lustració fa servir Pau per mostrar als seus lectors la seva relació amb la Llei i què vol emfatitzar amb aquesta il·lustració?**

---

---

---

---

---

La il·lustració de Pau a Romans 7:1 al 6 està bastant relacionada amb el seu raonament, però una anàlisi acurada del passatge ens ajudarà a entendre'l millor.

En el context general de la carta, Pau està parlant del sistema de culte establert al Sinai; a qui es refereix sovint amb el mot *lleï*. Els jueus tenien dificultat en entendre que aquest sistema, que Déu els havia donat, havia d'acabar amb la vinguda del Messies. D'això s'ocupava Pau: els creients jueus encara no estaven disposats a abandonar allò que havia estat una part tan important de la seva vida.

En essència, la il·lustració de Pau és la següent: una dona està casada amb un home. La llei la uneix a ell mentre visqui. Mentre el marit visqui, ella no pot ser consort d'altres homes. Però quan ell mor, ella està lliure de la llei que els unia (Romans 7:3).

**De quina manera Pau aplica la il·lustració de la llei del matrimoni al sistema del judaisme? Romans 7:4, 5.**

---

---

---

---

---

Així com la mort del seu marit allibera la dona de la llei del seu espòs, així la mort de l'antiga vida a la carn, mitjançant Jesucrist, allibera els jueus de la llei que s'esperava que guardessin fins que el Messies complís els seus tipus.

Ara els jueus eren lliures per “tornar a casar-se”. Van rebre la invitació a casar-se amb el Messies ressuscitat i així donar fruits per a Déu. Aquesta il·lustració era una estratègia més que Pau utilitzava per convèncer els jueus que ara estaven lliures d'abandonar l'antic sistema.

Un cop més, tenint en compte tot el que Pau i la Bíblia diuen sobre l'obediència als Deu Manaments, no té sentit afirmar que Pau els estava dient a aquests creients jueus que els Deu Manaments ja no eren obligatoris. Els que utilitzen aquests versicles per tractar d'insistir amb aquest argument (que es va suprimir la Llei Moral) realment no volen dir *exactament* això de totes totes; el que realment volen dir és que només es va suprimir el dia de repòs sabàtic, no la resta de la Llei. Interpretar que Romans 7:4 i 5 ensenya que el quart manament ha estat abolit, suplantat o reemplaçat pel diumenge és donar-li un significat que mai es va pretendre que tinguessin aquestes paraules.

## EL PECAT I LA LLEI

Si Pau està parlant de tot el sistema de lleis del Sinaí, què podem dir de Romans 7:7, en el qual esmenta específicament un dels Deu Manaments? No refuta la postura presa ahir que Pau no estava parlant de l'abolició dels Deu Manaments?

La resposta és “No”. Un cop més hem de tenir en compte que la paraula *lleis*, per a Pau, és *tot* el sistema introduït al Sinaí, que incloïa la Llei Moral entre d'altres. Per tant, Pau podia citar d'ella, de la mateixa manera que de qualsevol altra porció de tota l'economia jueva, per fer els seus comentaris. Però quan el sistema va deixar d'existir amb la mort de Crist, això no incloïa la Llei Moral, que havia existit fins i tot abans del Sinaí i que també existeix després del Calvari.

**Llegeix Romans 7:8 a l'11. Què ensenya Pau sobre la relació entre la llei i el pecat?**

---



---



---

Déu es va revelar als jueus, dient-los en detall el que estava bé i el que estava malament en qüestions morals, civils, cerimonials i de salut. També va explicar els càstigs per violar les diferents lleis. La violació de la voluntat revelada de Déu aquí es defineix com a pecat.

Per tant, explica Pau, ell no hauria sabut si era pecat cobejar sense que la “Llei” l'informés aquest fet. El pecat és la violació de la voluntat revelada de Déu i, on no hi ha coneixement de la voluntat revelada no hi ha consciència del pecat. Quan aquesta voluntat revelada es dona a conèixer a una persona, aquesta es reconeix com a pecadora, i està sota la condemna i la mort. En aquest sentit, la persona mor.

D'acord amb l'argumentació de Pau aquí i en tota aquesta secció, ell està tractant de construir un pont per aconseguir que els jueus, que veneren la “Llei”, vegin a Crist com el compliment d'aquesta llei. Demostra que la Llei era necessària però que la seva funció era limitada. La Llei estava destinada a mostrar la necessitat de la salvació; mai va pretendre ser el mitjà per obtenir aquesta salvació.

“L'apòstol Pau, en relatar les seves experiències, presenta una important veritat sobre l'obra que s'ha d'efectuar en la conversió. Diu: ‘Jo sense llei vivia en un temps –no sentia cap condemna–; però vingut el manament –quan la Llei de Déu es va manifestar amb força en la seva consciència–, el pecat va revivre i jo vaig morir’. Llavors es va considerar pecador, condemnat per la Llei divina. Cal observar que va ser Pau el qui va morir, i no la Llei” (“Comentaris de Elena G. de White”, a *CBA* 6:1076).

En quin sentit has “mort” davant la Llei? En aquest context, com pots entendre el que Jesús ha fet per tu al donar-te una nova vida en ell?

## LA LLEI ÉS SANTA

**Llegeix Romans 7:12. De quina manera entenem aquest versicle en el context que Pau ha estat analitzant?**

---

---

Com els jueus veneraven la Llei, Pau l'exalta de totes les maneres possibles. La Llei és bona per al que fa, però no pot fer allò per al que mai va estar destinada a fer: salvar-nos del pecat. Per això necessitem a Jesús, perquè la Llei (ja sigui tot el sistema jueu o la Llei Moral en particular) no pot oferir salvació. Només la pot oferir Jesús i la seva justícia, que la rebem mitjançant la fe.

**A qui culpa Pau per la seva condició de “mort”, i què exonera? Per què és important aquesta distinció? Romans 7:13.**

---

---

A Romans 7:13, Pau presenta la “Llei” de la millor manera possible. Decideix culpar el pecat, no a la Llei, per la seva terrible condició pecaminosa; és a dir, per produir-li “tota mena de cobejances” (Romans 7:8). La Llei és bona, perquè és el patró de conducta de Déu, però com a pecador Pau està condemnat davant seu.

**Per què el pecat va tenir tant èxit en mostrar a Pau com un pecador terrible? Romans 7:14, 15.**

---

---

*Carnal* [a *SBT*]\* significa lasciu, o luxuriós. Per aquest motiu, Pau necessitava a Jesucrist. Només Jesucrist podia treure la condemna (Romans 8:1). Només Jesucrist podia alliberar-lo de l'esclavitud del pecat.

Pau es descriu a si mateix com “venut al pecat”. És esclau del pecat. No té llibertat. No pot fer el que vol. Ell tracta de fer el que la bona Llei li diu que faci, però el pecat no l'hi permetrà.

Amb aquesta il·lustració, Pau estava tractant de mostrar als jueus la necessitat del Messies. Ja havia assenyalat que la victòria només és possible sota la gràcia (Romans 6:14). Aquest mateix pensament es torna a emfatitzar a Romans 7. Viure sota la “Llei” vol dir ser esclau del pecat, un amo desprietat.

Segons la teva pròpia experiència, com t'esclavitzava el pecat? Has tractat alguna vegada de jugar amb el pecat, pensant que podries controlar-lo al teu gust, només per trobar-te sota un capatàs viciós i desprietat? Benvingut a la realitat! Per què, llavors, has de lliurar-te a Jesús i morir al jo cada dia?

\* A *BEC*: “Terrenal”. (Nota del traductor).

## L'HOME DE ROMANS 7

**“I si faig allò que no vull, afirmo que la llei és bona. I ara, ja no sóc jo qui ho duu a terme, sinó el pecat que habita en mi” (Romans 7:16, 17, SBT). Quina lluita es presenta aquí?**

---

---

---

---

En utilitzar la Llei com a mirall, l'Esperit Sant convenç a una persona que no agrada a Déu perquè no compleix amb els requeriments de la Llei. Si s'esforça per complir amb aquests requisits, el pecador mostra que reconeix que la Llei és bona.

**Quins punts, que Pau ja havia tractat, repeteix per donar èmfasi? Romans 7:18-20.**

---

---

---

---

Per cridar l'atenció d'una persona de la seva necessitat de Crist, l'Esperit Sant sovint la condueix a través d'una experiència a l'estil de l'“Antic Pacte”. Ellen G. White descriu l'experiència d'Israel de la següent manera: “Els israelites no es van adonar de la pecaminositat del seu propi cor, ni que sense Crist els era impossible guardar la Llei de Déu; i amb excessiva premura van concertar el seu pacte amb Déu. Creient-se capaços de ser justos per si mateixos, van declarar: ‘Tot el que Jehovà ha dit, ho farem i ho obeam’ (Éxode 24:7). [...] Tot just unes poques setmanes després, van trencar el seu pacte amb Déu al postrar-se a adorar una imatge fosa. No podien esperar el favor de Déu per mitjà d'un pacte que ja havien trencat; i ara van sentir la seva pecaminositat i necessitat del Salvador revelat en el pacte d'Abraham i simbolitzat en els sacrificis. De manera que, mitjançant la fe i l'amor, es van vincular amb Déu com el seu alliberador de l'esclavitud del pecat. Ja estaven capacitats per apreciar les benediccions del nou pacte” (PP 388).

Malauradament, en no renovar la seva dedicació a Crist diàriament, molts cristians, de fet, estan servint al pecat, per més que detestin d'admetre-ho. Ells racionalitzen que, en realitat, estan passant per l'experiència normal de la santificació i que simplement encara tenen un llarg camí per recórrer. Per això, en lloc de portar a Crist els pecats coneguts i demanar-li que els doni la victòria sobre ells, s'amaguen darrere Romans 7, que els diu, segons ells pensen, que és impossible fer el bé. En realitat, aquest capítol està dient que és impossible fer el bé quan una persona és esclava del pecat, però la victòria és possible en Jesucrist.

Obtens les victòries sobre el jo i el pecat que Crist ens promet? Si la resposta és “no”, per què? Quines són les males decisions que prens?

## SALVATS DE LA MORT

**Llegeix Romans 7:21 a 23. Has tingut aquesta mateixa lluita en la teva pròpia vida, fins i tot com a cristià?**

---

---

---

---

En aquest passatge, Pau compara la llei dels seus membres (el seu cos) amb la llei del pecat. “Amb la carn”, diu Pau, servia a “la llei del pecat” (Romans 7:25). Però servir al pecat i obeir la seva llei implica la mort (*veure* Romans 7:10, 11, 13). Per tant, el seu cos (quan funcionava en obediència al pecat) es podria descriure apropiadament com “aquest cos de mort”.

La llei de la ment és la Llei de Déu, la revelació que Déu fa de la seva voluntat. Sota la convicció de l'Esperit Sant, Pau va acceptar aquesta llei. La seva ment va decidir guardar-la, però quan ho va intentar no va poder perquè el seu cos volia pecar. Qui no ha sentit aquesta mateixa lluita? En la teva ment saps el que vols fer, però el teu cos clama per alguna cosa més.

**De quina manera podem ser rescatats d'aquesta difícil situació en què ens trobem? Romans 7:24, 25.**

---

---

---

---

Alguns s'han preguntat per què, després d'assolir l'apogeu gloriós en l'expressió: “Dono gràcies a Déu per mitjà de Jesu-Crist, Senyor nostre!” (*SBT*), Pau ha de referir-se una vegada més a les lluites de l'ànima de les que pel que sembla ha estat alliberat. Alguns interpreten que l'expressió d'acció de gràcies és una exclamació entre parèntesis. Creuen que aquesta exclamació ve naturalment després del crit: “Qui m'alliberarà?” (*SBT*). Sostenen que abans de procedir amb una àmplia anàlisi del gloriós alliberament (Romans 8), Pau resumeix el que ha dit en els versicles anteriors i reconeix un cop més el conflicte contra les forces del pecat.

Altres suggereixen que, amb “jo mateix”, Pau vol dir: “pel meu compte, deixant a Crist fora d'escena”. Qualsevol que sigui la interpretació de Romans 7:24 i 25, hi ha alguna cosa que ha de quedar en clar: per nosaltres mateixos, sense Crist, som indefensos contra el pecat. Amb Crist, tenim vida nova en ell, en la qual (si bé l'ego apareixerà constantment) les promeses de victòria són les nostres si decidim reclamar-les. Així com ningú pot respirar, tossir ni esternudar per tu, ningú pot decidir entregar-se a Crist per tu. Només tu pots prendre aquesta decisió. No hi ha altra manera d'obtenir per a tu les victòries que se'ns ha promès a Jesús.

**PER ESTUDIAR I MEDITAR:** “A la transgressió de la llei, no hi ha seguretat ni repòs ni justificació. L'home no pot esperar romandre innocent davant Déu i en pau amb ell mitjançant els mèrits de Crist mentre continuï en pecat” (MS 1:250).

“Pau desitja que els seus germans compreguin que la glòria d'un Salvador que perdona els pecats donava significat a tot el sistema jueu. Desitjava també que compreguessin que, quan Crist va venir al món i va morir com a sacrifici en favor de l'home, el símbol es va trobar amb la realitat simbolitzada.

”Després que Crist va morir a la Creu com a ofrena pel pecat, la llei cerimonial ja no podia tenir vigència; però, estava relacionada amb la Llei Moral i era gloriosa. El conjunt portava el segell de la Deïtat, i expressava la santedat, justícia i rectitud de Déu. I, si va ser gloriós el ministeri de la dispensació que anava a desaparèixer, quant més havia de ser gloriosa la realitat quan Crist va ser revelat en donar el seu Esperit vivificador i santificador a tots els que creuen?” (“Comentarios de Elena G. de White”, a CBA 6:1095).

### **PREGUNTES PER DIALOGAR:**

1. “A 7:25, l'apòstol escriu: ‘Amb la ment jo mateix serveixo la llei de Déu, però amb la carn, la llei del pecat’. Aquest és el passatge més clar de tots i d'ell aprenem que una mateixa persona (*creient*) serveix al mateix temps a la Llei de Déu i a la llei del pecat. *És al mateix temps justificat, però pecador (simul iustus est et peccator)*; perquè no diu: ‘La meva ment serveix la Llei de Déu’; ni diu: ‘La meva carn serveix la llei del pecat’; sinó que diu: ‘Jo mateix’. És a dir, tot l'home, la mateixa persona, està en aquesta doble servitud. Per aquesta raó, li agraeix a Déu per servir a la Llei de Déu i li prega misericòrdia per servir a la llei del pecat. Però ningú pot dir que una persona carnal (*inconversa*) serveix a la Llei de Déu. L'apòstol vol dir: Com veuran, és així com vaig dir abans: els sants (*creients*) són pecadors i al mateix temps són justos. Són justos perquè creuen en Crist, la justícia del qual els cobreix i els hi és imputada. Però són pecadors ja que no compleixen la Llei, i encara tenen desitjos pecaminosos. Són com els malalts que són atesos per un metge. Estan realment malalts, però esperen millorar, i ja estan començant a sentir-se millor. Estan a punt de recuperar la salut. El major dany que podrien patir aquests pacients és afirmar amb arrogància que estan bé, perquè patirien una recaiguda que encara seria pitjor (*que la seva primera malaltia*)” (M. LUTER, *Commentary on Romans*, pàgs. 114, 115). Estàs d'acord amb el que diu Luter o disenteixes d'ell? Fonamenta les teves respostes a classe.